

Naši dopisi.

Hrušica pri Ljubljani 23. okt. (*Prvi pričetek šolskega leta in blagoslovljenje nove šole.*) Po dokončanem izdelanju šolskega poslopja se je dne 5. t. m. šola začela; a blagoslovljenje omenjenega poslopja se je zaradi nekaterih vzrokov še le 21. t. m. vršilo, katerega so se razun c. kr. okrajnega komisarja g. Jabornega tudi g. kaplan Zagorjan, gg. sosedna učitelja od D. M. v Polji, g. župan Korbar, udje krajnega šolskega sveta in nekateri stariši od šolskih otrok vdeležili. Prijazna, precej prostorna šolska soba je bila ozaljšana med okni z raznimi cvetlicami, stene in štiri podobe pa z desetimi venci obdane. Na sprednji steni je bil naslov z velikimi črkami: „Slava!“ Okoli trojih vrat so bili tudi venci pritrjeni. Na cesti in pred šolo je stalo šest precej velicij majev, med katerimi so bili v narodnih barvah sledeči napisi: „Bodite pozdravljeni! Dobro došli! Dolgo želeli, danes doživeli. Bog daj blagoslov tej hiši“. Povišalo je tudi to slavnost več cesarskih in narodnih zastav. Reči se zamore, da je bilo vse prav krasno napravljeno, kar je pričalo, da imajo tukajšnji prebivalci res veselje in nagnjenost do šole. — Ob 8. uri po prihodu šolske mladine in c. kr. okrajnega komisarja g. Jabornega prične se cerkveno opravilo s poklicem sv. duha, potem bila je sv. maša, pri kateri se je še precej vbrano pelo, po sv. maši pa zahvalna pesem za srečno izvršenje nove šole. Po dokončanem cerkvenem opravilu poda se zopet šolska mladina nazaj v šolo ter pričakuje blagoslovljenje novega šolskega poslopja. Kmalu potem pridejo visokoč. gosp. župnik M. Hočevar z gosp. komisarjem v šolsko sobo in blagoslové šolske prostore. Po dovršenem blagoslovljenji spregovoré gospod župnik o veliki koristi in potrebi šole, zlasti v sedanjem naprednem času za vse stanove na časno in večno srečo. Na dalje imajo precej dolg podučljiv in ginljiv govor do starišev, udov krajnega šolskega sveta do dotičnega učitelja in šolske mladine; priporočajo vsem skupaj, da naj vsak svoje dolžnosti voljno in vestno spolnuje; stariše posebno opomni, da naj le redno svoje otroke v šolo pošiljajo in tudi doma za poduk in za krščansko izrejo skrbijo ter izražajo upanje, da bode potem ta nova šola dobre kristijane, zveste in udane podložnike in dobre skrbne gospodarje in gospodinje dajala, na kar Bog pomozí. Tako bodo ti veliki stroški nove šole po otrocih dobre obresti donašali.

Potem prosijo c. kr. okrajnega komisarja, bolehnemu, visokospoštovanemu, za šolo zeló vnetemu gosp. c. kr. okrajnemu glavarju Mahkotu za velike zasluge pri šoli in za podarjeni dve cesarski podobi najponižnišo zahvalo izreči. Poslednjič se še zahvalijo gosp. županu Korbarju in udom krajnega šolskega sveta, posebno pa Franu Babniku za skrb in trud pri zidanju nove šole ter se tudi za naprej priporočé, v prihodnje pri šoli za vse potrebno skrbeti. Za tem govorom podá učenka Marija Babnik krasni šopek g. komisarju z besedami: Visokospoštovani gospod okrajnega glavarja namestnik!

Jaz najponižniši udana v imenu šolske mladine Vam ta šopek podelim in se v imenu učencev in učenk prísérčno zahvaljujem, da ste nas danes s svojo blagovoljno pričujočnostjo počastili. Na vse to še tukajšnji učitelj Kl. do navzočih gospodov, starišev in do šolske mladine o potrebi in koristi šole v tem kraju povdarja in težave prejšnjemu obiskovanju šole zaradi oddaljenosti omenja, ter z veseljem opomni, da se je hvala Bogu to zdaj na boljše obrnilo, kar se danes v sredini tega šolskega kraja v lepi novi šolski sobi snidemo. Na dalje omeni, da, ko so začeli šolo zidati, so morali najprej temelj postaviti in potem do konca naprej zidati; a tudi on nima pri poduku tukaj kaj popravljati in nadalje-

vati, ampak tudi temelj na podlagi uka postaviti, ledino na šolskem polju orati in prav iz novega pri podučevanju pričeti, in polagoma naprej mu izročeno šolsko mladino izgojevati. K temu težavnemu opravilu se pa on ponižno za izdatno podporo pri sl. c. kr. okrajnem šolskem svetu, pri krajnem šolskem svetu in pri starših šolskih otrok za polajšanje priporočá. Da bi posebno redno otroke v šolo pošiljali in jih zmiraj z vsem potrebnim preskrbovali.

Slednjič se spominja on tudi našega presvitlega cesarja kot vrhovnega pokrovitelja in največjega dobrotnika in podpornika šol, kateremu se zakliče trikratna „slava“, na kar šolska mladina cesarsko pesem zapoje. Na to visokoč. gosp. župnik vse gospode goste in ude krajnega šolskega sveta za malo okrepčanje k g. Korbarju povabijo in vse s prijaznimi in primernimi napitnicami počastijo. Presréčna hvala jim toraj za ves sedanjí trud in posebno nagnjenost do šole. Fr. Kl.

Iz Ljubljane. — Vernih duš dan bil je letos v dvojnem pomenu žalosten dan za narod slovenski. Na ljubljanskem pokopališči, kjer počivajo slavni naši voditelji: Vodnik, Čop, Wolf, Bleiweis, Costa in dolga vrsta družih odločnih rodoljubov vladala je izredna tihota, niso se kinčali grobi, niso gorele luči in ni se čulo sicer navadnega petja in tudi niso smeli obiskavati prebivalci grobov svojih v hladni zemlji počivajočih dragih ljubljencev. Oblastva prepovedala so obiskovanje pokopališča zavolj preteče kolere. — Pa tudi sploh ima slovenski narod obilno povoda žalostnim srcem spominjati se žrtev, katere je neizprosljiva smrt tirjala minulo leto. Pobrala nam je dva odlična narodna zastopnika Bož. Raiča in Adolfa Obrezo, oba odtrgana iz naše srede v dobi njihovega krepkovednega delovanja. Omenjati nam je dalje neumornega delavca na slovstvenem polji župnika Vekoslava Gorenjca in starega stebra naroda, dekana leskovškega g. Edvarda Polaka in drugih.

Teh in vseh družih odličnih svojih pokojnikov spominjal se je hvaležni narod naš vernih duš dan s prošnjo do Vsegamogočnega, da bi duh pokojnikov nikdar ne izginil iz njegovega spomina.

— **Konsorcij kamniške železnice** doposlal je slovenskim poslancem spomenico s prošajo, da pripomorejo odstraniti še ostale zapreke, da se prične z zgradbo te železnice takoj v prihodnjem letu.

— **Umrli je v Gradcu g. Anton Zupanc**, okrajni komisar zadnič na Krškem po dolgi in mučni vratni bolezni še le 44 let star zapustivši vdovo brez otrok. Pokojni služboval je nekaj časa tudi v Bosni.

— **Kolera na Kranjskem** ponehava polagoma. Pri prisiljenih ljubljanskih, ki so se oglasili bolni, pokazalo se je, da so bili večinoma simulanti, ki so se s pretvezo bolezni hoteli oprostiti dela.

— **Pedagogiško društvo v Št. Jerneji na Dolenjskem** zborovalo bode 4. novembra t. l. ob 10. uri dopoldne v ondotni šoli. Na dnevnem redu je poleg drugega tudi: Uplivanje učitelja na kmetijsko gospodarstvo sploh in s posebnim obzirom na sadjerejo. Ker utegne ta razprava tudi za kmetijske kroge biti zanimiva, nadejati se je obilnega obiska.

— **Kmetijsko potovalno predavanje v Sentvidu nad Ljubljano** ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. G. Pirc v nedeljo 7. t. m. popoldne po službi božji v šolskem poslopju.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Minulo soboto odpotovala je tudi cesarica na Ogersko, kamor se je cesar uže začetkom